



MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 173 (XVII) — Nr. 533

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 23 iunie 2005

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina		
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
Decizia nr. 232 din 21 aprilie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2, ale art. 5 și ale art. 42 alin. (3) din Legea fondului funciar nr. 18/1991, precum și ale art. 37 alin. (4) din Legea energiei electrice nr. 318/2003	1-4	25.	— Ordin al președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei privind reglementarea achiziției energiei electrice aferente consumului propriu tehnologic în rețelele de transport și distribuție.....	15	
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		27.		— Ordin al președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei pentru modificarea Ordinului președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 40/2004 privind aprobarea Contractului-cadru pentru prestarea serviciului de transport, a serviciilor de sistem și de administrare a pieței angro de energie electrică dintre Compania Națională de Transport al Energiei Electrice „Transelectrica” — S.A. și [Client].....	16
522. — Hotărâre privind stabilirea criteriilor de acordare a etichetei ecologice pentru grupul de produse din hârtie absorbantă	5-13				
530. — Hotărâre privind stabilirea unor măsuri pentru organizarea și funcționarea Centrului Național al Dansului București	13-14				
531. — Hotărâre privind stabilirea unor normative de cheltuieli pentru activități specifice ale Oficiului Central de Stat pentru Probleme Speciale.....	15				

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 232

din 21 aprilie 2005

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2, ale art. 5 și ale art. 42 alin. (3) din Legea fondului funciar nr. 18/1991, precum și ale art. 37 alin. (4) din Legea energiei electrice nr. 318/2003

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Constantin Doldur — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Petre Ninosu — judecător
Ion Predescu — judecător
Șerban Viorel Stănoiu — judecător
Florentina Baltă — procuror
Claudia Margareta Niță — magistrat-asistent

ridicată de Marian Ionescu în Dosarul nr. 7.695/2004 al Judecătorei Pitești.

La apelul nominal răspunde partea Societatea Comercială „Electrică” — S.A. — Societatea Comercială Filiala de Distribuție și Furnizare a Energiei Electrice „Electrică Oltenia” — S.A. — Sucursala Pitești, prin consilier juridic Emil Gigoii, cu delegație depusă la dosar, lipsind cealaltă parte, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul părții Societatea Comercială „Electrică” — S.A. — Societatea Comercială Filiala de Distribuție și Furnizare a Energiei Electrice „Electrică Oltenia” — S.A. — Sucursala Pitești solicită respingerea excepției de neconstituționalitate,

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2, ale art. 5 și ale art. 42 alin. (3) din Legea fondului funciar nr. 18/1991, precum și ale art. 37 alin. (4) din Legea energiei electrice nr. 318/2003, excepție

întrucât apreciază că textele de lege criticate nu contravin normelor constituționale invocate. În acest sens prezintă aspecte de fapt specifice cauzei deduse soluționării în fața instanței de judecată și în final face referiri cu privire la jurisprudența Curții Constituționale în materie, care urmează a fi reținută. Depune note scrise.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, deoarece consideră că dispozițiile legale criticate nu încalcă regimul protecției proprietății private, consacrat de art. 44 alin. (2) și (3) din Constituție. În ceea ce privește dispozițiile art. 37 alin. (4) din Legea energiei electrice nr. 318/2003, se arată că acestea au mai fost supuse controlului de constituționalitate în repetate rânduri, Curtea Constituțională constatând că ele nu contravin normelor și principiilor fundamentale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 17 ianuarie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 7.695/2004, **Judecătoria Pitești a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2, ale art. 5 și ale art. 38 alin. (3) [art. 43 alin. (3)] din Legea fondului funciar nr. 18/1991, precum și ale art. 34 pct. 4 din Legea energiei electrice nr. 318/2003.** Excepția a fost ridicată de Marian Ionescu într-o cauză civilă având ca obiect pretenții contractuale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că textele legale criticate sunt neconstituționale, invocându-se în acest sens dispozițiile art. 44 alin. (2) și (3) din Legea fundamentală, referitoare la garantarea și ocrotirea proprietății private în mod egal de lege, indiferent de titular, precum și la interzicerea exproprierii, cu excepția cauzei de utilitate publică, stabilită potrivit legii, cu dreptă și prealabilă despăgubire. În plus, se mai susține că „în cauză nu ne aflăm în fața unei legi de expropriere pentru a putea discuta de utilitate publică”.

Judecătoria Pitești, ca urmare a unei solicitări a Curții Constituționale în sensul completării încheierii de sesizare cu opinia instanței, a transmis punctul său de vedere prin care apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, întrucât textele de lege criticate nu contravin art. 44 și 136 din Constituție. În legătură cu dispozițiile „art. 2, art. 5, art. 38 alin. 3 și art. 43 alin. 3” din Legea nr. 18/1991, se arată că acestea „se referă în general la categoriile de terenuri, în funcție de destinație, la terenurile ce au ca destinație transportul energiei electrice, apartenența la domeniul public și, respectiv, terenurile din zona montană, constituirea dreptului de proprietate și atribuirea de teren de până la 10 ha familiilor din zona montană, că atribuirea se face din domeniul privat, prin ordinul prefectului, la propunerea primărilor”. Referitor la dispozițiile „art. 34 pct. 4 din Legea nr. 318/2003 a energiei electrice”, se menționează că „acestea reglementează operațiunile de transport energie electrică și sisteme rețele electrice”.

În concluzie, se apreciază că textele legale menționate sunt în „strânsă concordanță” cu normele constituționale invocate de autorul excepției ca fiind încălcate, eventualele probleme care s-ar putea ridica în legătură cu aceste prevederi depinzând de o „bună aplicare, care nu se poate face contrar dispozițiilor sau principiilor Constituției”. În acest context se mai precizează că „instanța nu își poate exprima opinia dacă o lege este bună sau nu sau dacă

este eficientă sau nu”, ci numai Parlamentul poate hotărî, în limitele Constituției, asupra conținutului și oportunității reglementărilor legale.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă. În acest sens se arată că autorul, în motivarea sa, se limitează doar la indicarea textelor constituționale pretins încălcate, fără a formula nici un motiv prin care să susțină neconstituționalitatea textelor de lege criticate. Or, potrivit art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, sesizările adresate Curții Constituționale „trebuie făcute în formă scrisă și motivate”. Dată fiind lipsa îndeplinirii acestei din urmă condiții, urmează a se face aplicarea art. 29 din aceeași lege, excepția fiind respinsă ca inadmisibilă. În sensul acestei practici este invocată și jurisprudența Curții Constituționale, de exemplu Decizia nr. 212 din 7 noiembrie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1 din 5 ianuarie 2001.

Avocatul Poporului consideră că sesizarea instanței de contencios constituțional nu este legală, deoarece încheierea prin care Curtea Constituțională a fost investită cu soluționarea excepției nu cuprinde opinia instanței de judecată cu privire la această excepție. Or, potrivit art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, sesizarea Curții Constituționale se dispune de către instanța în fața căreia s-a ridicat excepția de neconstituționalitate, printr-o încheiere ce va cuprinde opinia instanței asupra excepției și punctele de vedere ale părților însoțite de dovezile depuse de acestea.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului și dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și celor ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierii de sesizare a instanței de judecată, dispozițiile art. 2, 5 și ale art. 38 alin. (3) [art. 43 alin. (3)] din Legea fondului funciar nr. 18/1991, precum și cele ale art. 34 pct. 4 din Legea energiei electrice nr. 318/2003. Analizând însă motivarea formulată și textele de lege criticate, Curtea constată că instanța de judecată a reținut în mod greșit obiectul excepției de neconstituționalitate, care, în realitate, potrivit susținerilor autorului excepției, privește dispozițiile art. 2, 5 și ale art. 42 alin. (3) din Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1 din 5 ianuarie 1998, cu modificările și completările ulterioare, precum și cele ale art. 37 alin. (4) din Legea energiei electrice nr. 318/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 511

din 16 iulie 2003. Textele de lege menționate au următorul cuprins:

Art. 2, 5 și art. 42 alin. (3) din Legea nr. 18/1991:

— Art. 2: „În funcție de destinație, terenurile sunt:

a) terenuri cu destinație agricolă, și anume: terenurile agricole productive — arabile, viile, livezile, pepinierele viticole, pomicole, plantațiile de hamei și duzi, pășunile, fânețele, serele, solarile, răsadnițele și altele asemenea —, cele cu vegetație forestieră, dacă nu fac parte din amenajamentele silvice, pășunile împădurite, cele ocupate cu construcții și instalații agrozootehnice, amenajările piscicole și de îmbunătățiri funciare, drumurile tehnologice și de exploatare agricolă, platformele și spațiile de depozitare care servesc nevoilor producției agricole și terenurile neproductive care pot fi amenajate și folosite pentru producția agricolă;

b) terenuri cu destinație forestieră, și anume: terenurile împădurite sau cele care servesc nevoilor de cultură, producție ori administrare silvică, terenurile destinate împăduririlor și cele neproductive — stâncării, abrupturi, bolovănișuri, râpe, ravene, torenți —, dacă sunt cuprinse în amenajamentele silvice;

c) terenuri aflate permanent sub ape, și anume: albiile minore ale cursurilor de apă, cuvetele lacurilor la nivelurile maxime de retenție, fundul apelor maritime interioare și al mării teritoriale;

d) terenuri din intravilan, aferente localităților urbane și rurale, pe care sunt amplasate construcțiile, alte amenajări ale localităților, inclusiv terenurile agricole și forestiere;

e) terenuri cu destinații speciale, cum sunt cele folosite pentru transporturile rutiere, feroviare, navale și aeriene, cu construcțiile și instalațiile aferente, construcții și instalații hidrotehnice, termice, de transport al energiei electrice și gazelor naturale, de telecomunicații, pentru exploatarea miniere și petroliere, cariere și halde de orice fel, pentru nevoile de apărare, plajele, rezervațiile, monumentele naturii, ansamblurile și siturile arheologice și istorice și altele asemenea.“;

— Art. 5: „(1) Aparțin domeniului public terenurile pe care sunt amplasate construcții de interes public, piețe, căi de comunicații, rețele stradale și parcuri publice, porturi și aeroporturi, terenurile cu destinație forestieră, albiile râurilor și fluviilor, cuvetele lacurilor de interes public, fundul apelor maritime interioare și al mării teritoriale, țărmurile Mării Negre, inclusiv plajele, terenurile pentru rezervații naturale și parcuri naționale, monumentele, ansamblurile și siturile arheologice și istorice, monumentele naturii, terenurile pentru nevoile apărării sau pentru alte folosințe care, potrivit legii, sunt de domeniul public ori care, prin natura lor, sunt de uz sau interes public.

(2) Terenurile care fac parte din domeniul public sunt inalienabile, insesizabile și imprescriptibile. Ele nu pot fi introduse în circuitul civil decât dacă, potrivit legii, sunt dezafectate din domeniul public.“;

— Art. 42 alin. (3): „Nu pot fi atribuite suprafețele de teren pe care s-au efectuat investiții, altele decât îmbunătățiri funciare.“

Art. 37 alin. (4) din Legea energiei electrice nr. 318/2003: „Terenurile pe care se situează rețelele electrice de distribuție existente la intrarea în vigoare a prezentei legi sunt și rămân în proprietatea publică a statului.“

În motivarea excepției ridicate autorul invocă încălcarea dispozițiilor art. 44 alin. (2) și (3) din Constituție, care au următorul conținut:

— Art. 44 alin. (2) și (3): „(2) Proprietatea privată este garantată și ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular. Cetățenii străini și apatrizii pot dobândi dreptul de proprietate privată asupra terenurilor numai în condițiile rezultate din

aderarea României la Uniunea Europeană și din alte tratate internaționale la care România este parte, pe bază de reciprocitate, în condițiile prevăzute prin lege organică, precum și prin moștenire legală.

(3) Nimeni nu poate fi expropriat decât pentru o cauză de utilitate publică, stabilită potrivit legii, cu dreaptă și prealabilă despăgubire.“

Examinând textele de lege criticate, raportate la normele constituționale invocate, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată și urmează a fi respinsă pentru următoarele considerente:

Critica de neconstituționalitate a autorului excepției constă în aceea că dispozițiile de lege atacate instituie exercitarea drepturilor de uz și servitute, cu titlu gratuit, de către titularii licențelor privind desfășurarea activităților în domeniul energiei electrice asupra terenului, proprietate a sa pe care se află rețele electrice de distribuție. Precizând că textele legale atacate sunt adoptate anterior modificării Constituției, se susține că efectul aplicării acestora echivalează cu o expropriere, fără a fi însă întemeiată pe o cauză de utilitate publică. În consecință, sunt încălcate garanțiile constituționale ale dreptului de proprietate privată instituite de art. 44 alin. (2) și (3) din Constituție, așa cum sunt acestea definite ca urmare a modificărilor aduse Legii fundamentale.

Analizând textele de lege atacate ca fiind neconstituționale, Curtea reține următoarele: art. 2 din Legea fondului funciar nr. 18/1991 stabilește categoriile de terenuri, în funcție de destinația lor, astfel: terenuri cu destinație agricolă [lit. a)], terenuri cu destinație forestieră [lit. b)], terenuri aflate permanent sub ape [lit. c)], terenuri din intravilan [lit. d)] și terenuri cu destinații speciale [lit. e)]. În această ultimă categorie sunt enumerate, printre altele, construcțiile de transport al energiei electrice. Analizând actele aflate la dosarul cauzei, se constată că doar această clasificare, reglementată la lit. e) a art. 2 din Legea nr. 18/1991, prezintă interes pentru autorul excepției, acesta fiind proprietarul unui teren pe care se situează rețele electrice de distribuție a energiei electrice; art. 5 din aceeași lege stabilește categoriile de terenuri aparținând domeniului public, terenuri printre care sunt enumerate și cele „pentru nevoile apărării sau pentru alte folosințe care, potrivit legii, sunt de domeniul public ori care, prin natura lor, sunt de uz sau interes public“; art. 42 alin. (3) prevede că „nu pot fi atribuite suprafețele de teren pe care s-au efectuat investiții, altele decât îmbunătățiri funciare“.

Coroborând textele criticate din Legea fondului funciar nr. 18/1991 rezultă că aparțin domeniului public construcțiile de transport al energiei electrice, întrucât acestea sunt amplasate pe terenuri cu destinații speciale, folosite în uz sau interes public. În consecință, aceste terenuri sunt, conform legii, inalienabile, insesizabile și imprescriptibile, atât timp cât aparțin domeniului public al statului.

Aceeași concluzie se desprinde și din economia dispozițiilor art. 37 alin. (4) din Legea energiei electrice nr. 318/2003, potrivit căroră terenurile pe care se situează rețelele electrice de distribuție existente la data intrării în vigoare a legii sunt și rămân în proprietatea publică a statului.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate față de prevederile art. 44 alin. (2) și (3) din Constituție, se constată că dispozițiile de lege atacate nu contravin exigențelor principiului garantării și ocrotirii proprietății private. Încadrarea prin lege organică a terenurilor pe care

se situează rețelele energetice de distribuție în categoria terenurilor cu destinație specială, precum și reglementarea unui regim juridic special al acestora, propriu domeniului public al statului, se justifică prin caracterul de bun public de interes național al fondului energetic și corespund pe deplin regimului constituțional de protecție a proprietății. Dreptul de proprietate nu este un drept absolut, iar prevederile art. 44 alin. (1) din Constituție, potrivit cărora „*conținutul și limitele dreptului de proprietate sunt stabilite de lege*”, precum și cele ale art. 136 alin. (5), care consacră caracterul inviolabil al proprietății private „*în condițiile legii organice*”, au în vedere tocmai circumstanțieri ale exercițiului prerogativelor dreptului de proprietate, justificate de necesitatea ocrotirii interesului public. Potrivit acestor dispoziții, legiuitorul ordinar este, așadar, competent să reglementeze cadrul juridic pentru exercitarea atributelor dreptului de proprietate, în accepțiunea principală conferită de Constituție, în așa fel încât să nu vină în coliziune cu interesele generale sau cu interesele particulare legitime ale altor subiecte de drept, instituind astfel niște limitări rezonabile în valorificarea acestuia, ca drept subiectiv garantat. Prin textele de lege criticate, legiuitorul nu a făcut decât să dea expresie acestor imperative, în limitele și potrivit competenței sale.

În ceea ce privește susținerile autorului excepției referitoare la efectul de expropriere gratuită a terenului său, proprietate privată, ca urmare a aplicării dispozițiilor legale criticate, se observă că acestea nu relevă nici o contradicție față de dispozițiile art. 44 alin. (3) din Constituție. Exerțarea drepturilor de uz și servitute asupra proprietăților afectate de capacitățile energetice, cu titlu gratuit pe toată durata existenței acestora, deși are ca efect lipsirea celor interesați de o parte din veniturile imobiliare, nu se traduce într-o expropriere formală și nici într-o expropriere de fapt, ci duce la un control al folosirii bunurilor, ceea ce nu contravine principiului garantării și ocrotirii proprietății private.

De altfel, dispozițiile art. 37 alin. (4) din Legea energiei electrice nr. 318/2003 au mai fost supuse controlului de

constituționalitate, Curtea constatând, de exemplu în Decizia nr. 72 din 26 februarie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 249 din 22 martie 2004, că acestea nu contravin art. 44 din Constituție. În această decizie, ale cărei considerente își mențin valabilitatea și în prezenta cauză, s-a arătat că în spețe asemănătoare, referitoare la reglementarea folosirii bunurilor, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că atât timp cât autoritățile nu au trecut la exproprierea imobilelor petiționarilor, aceștia pot să-și folosească bunurile, să le vândă, să le lase moștenire, să le doneze sau să le ipotecheze (cauzele *Mellacher și alții contra Austriei*, 1989, și *Sporrong și Lönnroth contra Suediei*, 1982). Prin urmare, s-a apreciat că nu se poate asimila situația cu o expropriere în fapt, deoarece, chiar dacă dreptul de proprietate a pierdut în substanța sa, el nu a dispărut, titularul dreptului dispunând încă de celelalte atribute ale dreptului de proprietate.

Cu privire la punctul de vedere exprimat de Avocatul Poporului, în sensul că lipsa opiniei instanței de judecată cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată conduce la nelegalitatea sesizării, Curtea precizează că această lipsă nu constituie o condiție de inadmisibilitate a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, Curtea Constituțională a statuat, de exemplu în Decizia nr. 47 din 5 martie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 146 din 10 aprilie 1998, că „lipsa opiniei instanței judecătorești din încheierile de sesizare nu poate opri Curtea să judece cauzele ce i-au fost deduse, deoarece încălcarea de către instanță a obligației de a-și exprima opinia nu poate paraliza exercitarea dreptului conferit de Constituție autorilor excepției de a o invoca și, în mod corelativ, de a primi soluția rezultată din controlul legii de către Curtea Constituțională. De principiu, exercițiul unui drept constituțional nu poate fi împiedicat de neîndeplinirea unei obligații în sarcina unei autorități publice, chiar dacă aceasta este o instanță judecătorească”.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

D E C I D E:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2, ale art. 5 și ale art. 42 alin. (3) din Legea fondului funciar nr. 18/1991, precum și ale art. 37 alin. (4) din Legea energiei electrice nr. 318/2003, excepție ridicată de Marian Ionescu în Dosarul nr. 7.695/2004 al Judecătoriei Pitești.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 21 aprilie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Claudia Margareta Niță

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind stabilirea criteriilor de acordare a etichetei ecologice pentru grupul de produse din hârtie absorbantă

Având în vedere art. 4 lit. f²⁾ din Legea nr. 137/1995 privind protecția mediului, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 8 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 189/2002 privind stabilirea procedurii de acordare a etichetei ecologice,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Prezenta hotărâre stabilește criteriile de acordare a etichetei ecologice pentru grupul de produse din hârtie absorbantă.

Art. 2. — Prevederile prezentei hotărâri se aplică grupei de produse care cuprinde coli sau suluri de hârtie utilizabile pentru igiena personală, absorbția lichidelor și/sau curățarea suprafețelor murdare. Produsul din acest material constă în mod normal din hârtie creponată sau gofrată în una ori mai multe pliuri. Conținutul fibros al produsului este de minimum 90%.

Art. 3. — Prevederile prezentei hotărâri nu se aplică produselor din material laminat și produselor pentru ștergere umedă.

Art. 4. — Performanța de mediu a produselor prevăzute la art. 2 și compatibilitatea utilizării acestora cu cerințele de mediu se evaluează pe baza criteriilor de acordare a etichetei ecologice, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 5. — (1) Cerințele specifice de evaluare, verificare și încercare sunt indicate pentru fiecare criteriu de acordare a etichetei ecologice pentru grupul de produse din hârtie absorbantă. Metodele de evaluare, verificare și încercare, altele decât cele indicate pentru fiecare criteriu de performanță, se utilizează dacă echivalența acestora este acceptată de către autoritatea competentă pentru acordarea etichetei ecologice — Ministerul Mediului și Gospodăririi Apelor, denumită în continuare *autoritate competentă*.

(2) În cazul în care sunt prevăzute încercări sau acestea sunt menționate a fi utilizate pentru verificare ori monitorizare, agentul economic care solicită acordarea etichetei ecologice trebuie să furnizeze documentații și/sau declarații specifice care să demonstreze conformitatea produsului cu cerințele de acordare a etichetei ecologice. Acestea trebuie să provină de la solicitant și/sau din verificări independente, după caz.

(3) În situații justificate, autoritatea competentă poate cere agentului economic care solicită acordarea etichetei ecologice să furnizeze documente suplimentare care să demonstreze conformitatea produsului cu cerințele criteriilor din anexă sau poate cere verificări independente.

(4) La evaluarea solicitărilor pentru acordarea etichetei ecologice și monitorizarea conformării cu cerințele criteriilor din anexă, autoritatea competentă ia în considerare certificarea, la agentul economic care solicită acordarea etichetei ecologice și/sau la furnizorul/furnizorii acestuia, a sistemului de management de mediu, conform standardului SR EN ISO 14001:1997, sau Schemei de management de mediu și audit (EMAS), stabilită prin Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor, apelor și mediului nr. 50/2004 privind stabilirea procedurii de organizare și coordonare a schemelor de management de mediu și audit (EMAS), în vederea participării voluntare a organizațiilor la aceste scheme. Implementarea și certificarea unui astfel de sistem sau schemă de management de mediu nu sunt obligatorii.

Art. 6. — Numărul de cod atribuit grupului de produse din hârtie absorbantă în scopuri administrative este „004”.

Art. 7. — (1) Prezenta hotărâre se aplică până la data de 4 mai 2006.

(2) Criteriile de acordare a etichetei ecologice pentru grupul de produse din hârtie absorbantă se modifică în funcție de progresul tehnic și se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

Art. 8. — Prezenta hotărâre intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Prezenta hotărâre transpune Decizia Comisiei Europene 2001/405/CE privind stabilirea criteriilor ecologice pentru acordarea etichetei ecologice comunitare hârtiei absorbante, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L 237/2000.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul economiei și comerțului,

Codruț Ioan Șereș

Ministrul integrării europene,

Ene Dinga

Ministrul mediului și gospodăririi apelor,

Sulfina Barbu

Președintele Autorității Naționale
pentru Protecția Consumatorului,

Cătălin Florin Teodorescu

București, 9 iunie 2005.

Nr. 522.

CRITERII DE ACORDARE A ETICHETEI ECOLOGICE PENTRU GRUPUL DE PRODUSE DIN HARTIE ABSORBANTA

Criteriile de acordare a etichetei ecologice promoveaza cu precadere:

- a) reducerea deversării substanțelor toxice și/sau poluante în apă;
- b) reducerea pagubelor și/sau a riscurilor ecologice legate de utilizarea energiei (efectul de seră, acidifierea, epuizarea resurselor neregenerabile) prin diminuarea consumului de energie și a emisiilor astfel degajate în aer;
- c) aplicarea principiilor solide de gestiune, pentru protecția pădurilor;
- d) reducerea riscurilor pentru sănătatea omului, pagubelor aduse mediului sau a riscurilor determinate de utilizarea substanțelor cu grad ridicat de risc;
- e) reducerea și utilizarea eficientă a deșeurilor.

Cerintele criteriilor de acordare a etichetei ecologice pentru acest grup de produse sunt stabilite la nivelele care sa permita promovarea etichetarii hartiei absorbante cu impact scazut asupra mediului.

CRITERII ECOLOGICE

1. EMISII ÎN APĂ ȘI ÎN AER

a) Performanțele care privesc urmatorii parametrii: compusi organici derivati (CCO), compusi organici aromatici halogenati (AOX), $CO_{2, fosil}$ și SO_2 sunt exprimate în puncte de încărcare, în relație cu o valoare de referință (denumită „coeficient” pentru fiecare parametru).

Emisiile totale în apă și aer referitoare la produsul de hârtie sunt calculate ca totalitatea emisiilor din etapele procesului tehnologic de producție a celulozei și a hârtiei absorbante.

Tabelul nr. 1

Coeficienți și praguri pentru parametrii emisiilor

	Coeficienți, C, in kg/TUA ¹ material	Praguri, H, in kg/TUA ¹ material
1. Compusi organici în apă, CCO	$C_1 = 15$	$H_1 = 40$
2. Compuși organici clorurați, AOX	$C_2 = 0,2$	$H_2 = 0,5$
3. Dioxid de carbon, $CO_{2, fosil}$	$C_3 = 1\ 500$	$H_3 = 3\ 750$
4. Oxizi de sulf, exprimați în S	$C_4 = 1,0$	$H_4 = 2,5$
¹ TUA= tona uscata la aer		

b) "Punctele de încărcare", L , sunt calculate după cum se arată în ecuația 1. Emisia reală pentru fiecare parametru, E_i , se împarte la coeficientul corespunzător al parametrului C_i .

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

$$L_i = E_i/C_i \quad (\text{ecuația 1})$$

c) „Suma totală a punctelor de încărcare”, P , se calculează din ecuația 2, adunând punctele de încărcare pentru fiecare parametru.

$$P = L_1 + L_2 + L_3 + L_4 \quad (\text{ecuația 2})$$

d) Dacă oricare dintre emisiile parametrilor CCO, AOX, CO_{2, fosil} și SO₂ pentru un produs depășește valoarea descrisă ca „prag” în tabelul nr.1, produsul este eliminat din evaluarea pentru obținerea etichetei ecologice.

e) Pentru obținerea etichetei ecologice, suma totală a punctelor de încărcare, P , ale unui produs nu trebuie să depășească patru puncte.

f) Cantitatea de compusi organici aromatici halogenați, AOX (exprimabil în Cl) eliberată din fiecare sursă de celuloză nu poate depăși 0,50 kg pe tona de celuloză uscată la aer.

În cazul în care în produsul final sunt încorporate fragmente solide, trebuie incluse în calcularea punctelor de încărcare emisiile legate de producerea acestora.

Datele despre consumul de apă pe tona de celuloză și hârtie produsă în procesul de producție al celulozei și al hârtiei absorbante trebuie raportate. (Notă: datele sunt necesare evaluării debitului și concentrației efluentului.)

g) Compuși cu conținut de sulf: Emisiile rezultate de la producerea de energie electrică nu trebuie luate în calcul.

h) Dioxid de carbon: Agentul economic trebuie să prezinte date privind emisiile de dioxid de carbon rezultate din utilizarea combustibililor fosili, folosiți în producția de hârtie absorbantă, raportate la tona de hârtie produsă, inclusiv emisiile din producerea de energie electrică (indiferent dacă aceasta este produsă pe amplasamentul instalației sau în afara acestuia).

2. UTILIZAREA ENERGIEI

În cazul producerii hârtiei absorbante, consumul total de energie electrică este calculat ca suma energiei electrice utilizate în etapele procesului tehnologic de producere a celulozei și a hârtiei și nu trebuie să depășească 11 GJ (3 000 kWh) pe tona de hârtie produsă.

Prin energie electrică se înțelege energie electrică preluată din rețea și energie electrică generată intern măsurată ca putere electrică.

Agentul economic trebuie să calculeze toate consumurile de energie electrică pe parcursul producerii celulozei și a hârtiei absorbante, inclusiv energia electrică utilizată pentru descernelizarea deșeurilor de hârtie pentru producerea hârtiei reciclate. Energia electrică utilizată pentru tratarea apei reziduale și purificarea aerului nu trebuie inclusă.

3. FIBRE – GESTIONAREA DURABILĂ A PĂDURILOR

Fibrele pot fi fibre lemnoase, fibre reciclate sau fibre nelemnoase.

Fibrele reciclate sunt fibrele colectate din produse de hârtie după consumarea sau distrugerea hârtiei de la stațiile de conversie conform gradelor definite în "Lista europeană a gradelor standard de hârtie recuperată și hrană". Deșeurile din fabricile de hârtie nu sunt definite ca fibre reciclate.

În cazul fibrelor lemnoase virgine din păduri, agentii economici care sunt însărcinați cu gestionarea surselor din care provin fibrele pun în aplicare principiile și măsurile care au drept scop asigurarea gestionării durabile a pădurilor. Acești agenți economici și/sau agenți economici producători de celuloză au obligația de a prezenta autorității competente pentru acordarea etichetei ecologice o declarație, carta, cod de conduită sau certificat în acest sens.

În Europa, principiile și măsurile de mai sus corespund Principiilor la nivel operațional pan-european pentru managementul conservării pădurilor, aprobate la conferința ministerială de la Lisabona despre protecția pădurilor în Europa (2-4 iunie 1998). În afara Europei acestea corespund principiilor forestiere UNCED (Rio de Janeiro, iunie 1992) și, unde pot fi aplicate, criteriilor sau principiilor pentru gestionarea conservării pădurilor adoptate prin inițiativele respective internaționale și regionale (ITTO, Procesul de la Montreal, Procesul de la Tarapoto, Inițiativa UNEP/FAO zona aridă Africa).

4. SUBSTANȚE CHIMICE PERICULOASE

Înălbitori: clorul gazos nu poate fi folosit ca agent înălbitor. Această cerință nu se aplică clorului gazos legat de producerea și utilizarea dioxidului de clor.

Notă: având în vedere că această cerință se aplică și înălbirii fibrelor reciclate, se acceptă că fibrele ar fi putut fi înălbite cu clor gazos într-un ciclu de viață precedent.

Descernelizarea: alchilfenoletoxilații (APEO) sau alți derivați ai alchilfenolului nu pot fi adăugați substanțelor pentru îndepărtarea cernelurilor.

Auxiliari hidrofugi: auxiliarii hidrofugi nu trebuie să conțină mai mult de 1,0 clor-substanța organică careia i se atribuie sau i se poate atribui la momentul solicitării una din următoarele fraze de risc: R45 (poate provoca cancer), R46 (poate provoca afecțiuni genetice ereditare), R50/53 (foarte toxic pentru organismele acvatice, poate cauza efecte nefavorabile de lungă durată mediului acvatic), R60 (poate reduce fertilitatea) sau R61 (poate provoca efecte negative copilului în timpul sarcinii) sau orice combinație a acestora, în conformitate cu Hotărârea Guvernului nr.490/2002 pentru aprobarea Normelor Metodologice de aplicare a Ordonanței de Urgență nr. 200/2000 privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și preparatelor chimice periculoase. Exemple de astfel de substanțe organice clorurate sunt epiclorohidrina (ECH), 1,3-dicloro-2-propanol (DCP) și 3-monoclor-1,2-propandiol (MCPD).

5. GESTIONAREA DEȘEURILOR

Toți producătorii de celuloză, hârtie și produse de hârtie prelucrată trebuie să aibă un sistem de tratare a deșeurilor și a produselor reziduale provenite din procesul

tehnologic, conform cerintelor impuse de autoritățile de reglementare în acest domeniu. Aplicarea acestui sistem trebuie prezentată într-o documentație sau se explică în solicitarea pentru acordarea etichetei ecologice și include cel puțin următoarele puncte:

- a) procedeele de separare și utilizare a materialelor reciclabile din fluxul de deșeuri,
- b) procedeele de recuperare a materialelor pentru alte utilizări, cum ar fi incinerarea pentru producerea aburului de procesare, sau utilizarea în agricultură,
- c) procedeele de gestionarea deșeurilor periculoase.

6. SIGURANȚA PRODUSULUI

Produsele fabricate din fibre reciclate sau amestec de fibre reciclate și virgine trebuie să întrunească următoarele cerințe de igienă:

Conținutul de substanțe din hartie nu trebuie să depășească limitele prezentate în tabelul nr. 2:

Tabelul nr. 2

a) Formaldehidă	1 mg/dm ² conform metodei de încercare românești care adoptă metoda de încercare EPA 8315 A
b) Glicoxal	1,5 mg/dm ² conform metodei de încercare românești care adoptă metoda de încercare EPA 8315 A
c) PCB	2 mg/kg conform metodei de încercare românești care adoptă metoda de încercare EPA 8270

Toate produsele absorbante trebuie să întrunească cerințele prezentate în tabelul nr.3:

Tabelul nr. 3

a) Substanțe antimucegai și antimicrobiene	Sa nu prezinte nici o întârziere de creștere a microorganismelor conform metodei de încercare românești care adoptă metoda de încercare SR EN 1104: 1997
b) Vopsele și agenți de strălucire	Sa nu prezinte nici o scurgere conform metodei de încercare românești care adoptă metoda de încercare SR EN 646: 2002 și SR EN 648: 2003 (este necesar nivelul 4)
c) Vopsele și cerneluri	Sa nu conțină substanțe azotate care se pot separa în oricare din aminele enumerate în apendicele ethnic (tabelul nr.3)

ADECVARE PENTRU UTILIZARE

Produsul trebuie să fie adecvat pentru utilizare.

INFORMAREA CONSUMATORULUI

Rubrica a doua a etichetei ecologice include următorul text:

- a) poluare redusă a apei
- b) poluare redusă a aerului
- c) emisii reduse de gaze cu efect de seră și consum redus de energie electrică.

În plus, lângă eticheta ecologică agentul economic trebuie să prezinte o informație referitoare la procentul minim de fibre reciclate.

Apendice tehnic: definiții, cerințe de încercare și documentare

Parametrii tuturor emisiilor

Perioada pentru măsurători sau bilanțurile de masă trebuie să se bazeze pe producția pe 12 luni. În cazul unei instalații de producție noi sau modernizate, măsurătorile se bazează pe producția aferentă unei perioade de cel puțin 45 de zile de funcționare continuă și stabilă a instalației. Măsurătorile trebuie să fie reprezentative pentru perioada respectivă.

Dacă un produs este fabricat din celuloză de calitate diferite, valorile emisiilor la producția de celuloză se calculează ca medii ponderate ale tuturor tipurilor de celuloză folosite. Emisiile totale sunt calculate prin însumarea emisiilor de la producerea celulozei și a emisiilor de la producerea hârtiei absorbante.

Măsurătorile trebuie efectuate de către laboratoare acreditate sau institute de încercări, independente, acreditate conform standardului român care adoptă standardul SR EN ISO/CEI 17025: 2001.

Cu toate acestea, laboratorul producătorului de celuloză sau hârtie poate fi autorizat pentru analiza deversărilor, dacă sunt întrunite oricare dintre următoarele condiții:

- a) autoritatea competentă acceptă mostrele și măsurătorile făcute de laboratorul producătorului de celuloză sau hârtie, sau
- b) producătorul are un sistem de calitate care include supravegherea prelevării de mostre și analize și este certificat conform SR EN ISO 9001:2001, sau
- c) laborator autorizat oficial conform BPL (bună practică de laborator).

Măsurătorile emisiilor în apă se realizează fie din mostre nefiltrate și nedecantate, fie după tratarea în instalație sau deversate în rețeaua publică de canalizare înainte de tratarea într-o stație de epurare a apei uzate. În ultimul caz valoarea măsurată înainte de stația de epurare a apei uzate este redusă cu un factor corespunzător reducerii medii din stația de epurare a apei uzate. Nivelurile emisiilor

măsurate la intrarea apei în fabrică pot fi scăzute din emisiile generate în timpul procesului și a celor care părăsesc instalația.

CCO se măsoară în conformitate cu standardul SR EN ISO 6060: 1996.

AOX se măsoară în conformitate cu standardul SR EN ISO 9562: 2003.

Pot fi acceptate și alte metode de încercare dacă echivalența lor este acceptată de autoritatea competentă care evaluează cererea (de exemplu echivalența este stabilită printr-o curbă de calibrare la 95%).

AOX este măsurat în procesele unde compuși ai clorului sunt folosiți pentru înălbirea celulozei. Aceasta înseamnă că AOX nu trebuie măsurat:

- a) în apele reziduale din producția de hârtie neintegrată, sau
- b) în apele reziduale din producția de celuloză fără înălbire, sau
- c) dacă înălbirea se realizează cu substanțe fără clor.

Oxizi de sulf

Agentul economic trebuie să furnizeze un bilanț al emisiilor compușilor de sulf. Acest bilanț include toate emisiile care apar în timpul producerii celulozei și a hârtiei, cu excepția celor legate de producerea energiei electrice. Măsurătorile includ cazane recuperatoare, cuptoare de var, cazane cu abur și furnale pentru incinerarea gazelor puternic mirositoare, dacă există. Sunt luate în calcul emisiile difuze.

Dioxid de carbon

Agentul economic trebuie să furnizeze un bilanț al emisiilor dioxidului de carbon. Acest bilanț include toate sursele de combustibili neregenerabili pe durata producerii celulozei și a hârtiei, incluzând emisiile din producerea energiei electrice preluată din rețea. În calcularea emisiilor de CO_{2, fosil} de la combustibili se folosesc factorii de emisie din tabelul nr. 4.

Tabelul nr.4

Echivalenți CO_{2, fosil} de la combustibili neregenerabili

Combustibil	Emisie de CO _{2, fosil}	Unitate de măsură
Cărbune	95	g CO _{2, fosil} /MJ
Titei	73	g CO _{2, fosil} /MJ
Pacura 1	74	g CO _{2, fosil} /MJ
Pacura 2-5	77	g CO _{2, fosil} /MJ
Benzină	69	g CO _{2, fosil} /MJ
Gaze naturale	56	g CO _{2, fosil} /MJ
Energie electrică preluată din rețea ¹	400	g CO _{2, fosil} /MJ
¹ Medie europeană		

În cazul energiei electrice preluate din rețea, valorile prezentate în tabelul nr. 4 se folosesc în toate locațiile de pe teritoriul Uniunii Europene. Pentru locațiile din afara Uniunii Europene, agentul economic trebuie să prezinte documentația cu valorile medii ale furnizorului de electricitate și să folosească această valoare medie în locul valorii din tabel.

Gestionarea pădurilor

A se vedea criteriul 3.

Compuși chimici periculoși

Agentul economic trebuie să prezinte o declarație de la fiecare furnizor de celuloză din care să rezulte că nu a fost folosit clor gazos în procesul de înălbire a celulozei.

Agentul economic trebuie să prezinte o declarație de la fiecare furnizor de celuloză din care să rezulte că nu au fost folosiți etoxilați sau alte derivate din alichilfenol în procesul de îndepărtare a cernelurilor.

Agentul economic trebuie să prezinte o listă a produselor folosite în producerea hârtiei în scopul hidrofugării produsului final. Lista include denumirea de marcă a produsului, domeniul de utilizare și numele, adresa și numărul de telefon ale furnizorului. În plus față de această listă, agentul economic trebuie să prezinte o declarație despre conținutul în substanțe organice clorurate, cum ar fi epiclorhidrina (ECH), 1,3-dicloro-2-propanol (DCP) și 3-monoclor-1,2-propandiol (MCPD), care sunt clasificate ca periculoase pentru mediu și sănătate conform Hotărârii Guvernului nr.490/2002 pentru aprobarea Normelor Metodologice de aplicare a Ordonanței de Urgență nr. 200/2000 privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și preparatelor chimice periculoase.

Gestionarea deșeurilor

A se vedea criteriul 5

Siguranța produsului

Producătorul hârtiei trebuie să prezinte un document despre rezultatele încercării produsului finit referitoare la conținutul de formaldehidă, glicoxal, PCB, substanțe antimucegai și antimicrobiene, vopsele și agenți de strălucire.

Tabelul nr. 5

Amine la care se face referire în criteriul 6

Amine	Nr. CAS
4-aminoazobenzen	60-09-3
<i>o</i> -anisidina	90-04-0
4-aminodifenil	92-67-1
benzidina	92-87-5
4-cloro- <i>o</i> -toluidina	95-69-2
2-naftilamină	91-59-8

Amine	Nr. CAS
<i>o</i> -amino-azotoluen	97-56-3
2-amino-4-nitrotoluen	99-55-8
<i>p</i> -cloranilină	106-47-8
2,4-diaminoanizol	615-05-4
4,4'-diaminodifenilmetan	101-77-9
3,3'-diclorobenzidină	91-94-1
3,3'-dimetoxibenzidină	119-90-4
3,3'-dimetilbenzidină	119-93-7
3,3'-dimetil-4,4'-diaminodifenilmetan	838-88-0
<i>p</i> -cresidină	120-71-8
4,4'-metilen-bis-(2-cloranilină)	101-14-4
4,4'-oxidianilină	101-80-4
4,4'-thiodianilină	139-65-1
<i>o</i> -toluidină	95-53-4
2,4-diaminotoluen	95-80-7
2,4,5-trimetilanilină	137-17-7
2,4-xilidină	95-68-1
4,6-xilidină	87-62-7

Adecvare pentru utilizare

Agentul economic trebuie sa prezinte dovezi că produsul este adecvat pentru utilizare. Aceste dovezi pot include date rezultate utilizand metode de incercare corespunzatoare ISO sau CEN, dar pot include și metode de incercare naționale sau locale. Detaliile metodei de incercare sunt furnizate împreună cu solicitarea pentru acordarea etichetei ecologice.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind stabilirea unor măsuri pentru organizarea și funcționarea Centrului Național al Dansului București

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 28 din Legea nr. 504/2004 privind instituțiile publice de spectacole și concerte,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Centrul Național al Dansului București, denumit în continuare *Centrul*, se organizează și funcționează ca instituție publică națională de spectacole, în subordinea Ministerului Culturii și Cultelor.

(2) Centrul poate funcționa atât ca instituție de proiecte, cât și ca instituție gazdă de spectacole în domeniul dansului contemporan.

Art. 2. — (1) Centrul are următoarele obiective principale:

a) susținerea, dezvoltarea și promovarea dansului contemporan românesc în țară și în străinătate;

b) susținerea cercetării în toate domeniile artei și teoriei coregrafice;

c) susținerea de programe și proiecte de informare și educative, destinate specialiștilor și publicului larg;

d) dezvoltarea de proiecte coregrafice naționale și internaționale în parteneriat cu artiști, cu centre coregrafice, organizații neguvernamentale, instituții de spectacole, cu alte instituții de cultură și structuri de profil din țară și din străinătate;

e) sensibilizarea publicului pentru arta coregrafică.

(2) Pentru realizarea obiectivelor sale Centrul asigură accesul artiștilor profesioniști și al altor persoane fizice și

juridice cu activitate în domeniul dansului contemporan la informații, sprijin logistic și finanțare, în limita bugetului propriu aprobat, pentru derularea de programe și proiecte coregrafice.

Art. 3. — În vederea atingerii obiectivelor sale Centrul urmărește:

1. crearea de noi producții artistice, promovarea și prezentarea celor existente și difuzarea dansului contemporan românesc pe plan național și internațional, prin:

a) organizarea anuală a două selecții pentru programele și proiectele coregrafice care vor fi produse sau coproduse de Centru, conform normelor metodologice aprobate prin ordin al ministrului culturii și cultelor, la propunerea Centrului;

b) organizarea anuală a unei stagiuni de dans contemporan;

c) organizarea de turnee cu spectacolele proprii sau coproduse de dans contemporan în municipiul București și în alte localități din România și din străinătate;

d) organizarea de festivaluri internaționale de specialitate;

2. susținerea cercetării coregrafice, a informării și dezvoltării profesionale a dansatorilor și coregriștilor, prin:

a) organizarea de cursuri de dans, de ateliere și laboratoare coregrafice, cu profesori și coregriști din țară și din străinătate;

b) crearea unei baze de resurse specifice și punct de acces al publicului la informații, cărți, reviste, casete video și la alte materiale de informare din domeniu;

c) publicarea de cărți, albume, reviste de specialitate și a altor materiale de informare;

3. colaborarea cu centre coregrafice similare și cu alte organizații din străinătate pentru dezvoltarea și susținerea de programe și proiecte coregrafice în comun;

4. informarea și sensibilizarea publicului prin:

a) cursuri, ateliere și spectacole destinate publicului;

b) prezentări și repetiții deschise publicului;

c) accesul liber sau pe bază de abonament la baza de resurse specifice a Centrului;

d) organizarea de seminarii, simpozioane și conferințe pe teme de dans;

e) editarea de materiale de promovare a activității Centrului.

Art. 4. — Centrul are deplină autonomie în stabilirea și realizarea proiectelor și programelor cultural-artistice proprii.

Art. 5. — (1) Din imobilul situat în municipiul București, bd. Nicolae Bălcescu nr. 2, sectorul 1, aflat în proprietatea publică a statului (nr. M.F.P. 38.657), se transmit în administrarea Centrului următoarele spații, în care acesta își va desfășura activitatea:

a) sala nr. 4, în suprafață de 386 m², și sala nr. 5, în suprafață de 420 m², situate la etajul III al imobilului, aflate în administrarea Muzeului Național de Artă Contemporană al României, și spațiile anexe: depozit, hol și scări de acces, în suprafață de 278 m²;

b) sala nr. 3, în suprafață de 305 m², sala nr. 4, în suprafață de 120 m², sala nr. 5, în suprafață de 216 m², și sala Rondă, în suprafață de 441 m², situate la etajul IV al imobilului, aflate în administrarea Muzeului Național de Artă Contemporană al României, și spațiile anexe: depozit, hol și scări de acces, în suprafață de 490 m².

(2) Predarea-preluarea spațiilor transmise în administrarea Centrului potrivit alin. (1) se efectuează pe bază de protocol încheiat între instituțiile interesate, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 6. — În termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, Centrul va elabora și va supune aprobării, prin ordin al ministrului culturii și cultelor, normele metodologice de selecție a programelor și proiectelor coregrafice care vor fi produse sau coproduse de Centru.

Art. 7. — Alineatul (2) al articolului 3 din Hotărârea Guvernului nr. 1.123/2004 privind înființarea Centrului Național al Dansului București, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 680 din 28 iulie 2004, cu modificările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Numărul maxim de posturi al Centrului este de 13, cu încadrare în numărul maxim de posturi prevăzut în nota de la cap. II din anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 78/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii și Cultelor.”

Art. 8. — Pe data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă alin. (3) și (4) ale art. 1 și art. 2 din Hotărârea Guvernului nr. 1.123/2004, cu modificările ulterioare.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemează:

p. Ministrul culturii și cultelor,

Ioan Onisei,

secretar de stat

p. Ministrul muncii, solidarității sociale și familiei,

Maria Muga,

secretar de stat

p. Ministrul finanțelor publice,

Doina-Elena Dascălu,

secretar de stat

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind stabilirea unor normative de cheltuieli pentru activități specifice
ale Oficiului Central de Stat pentru Probleme Speciale

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 7 alin. (1¹) din Ordonanța Guvernului nr. 80/2001 privind stabilirea unor normative de cheltuieli pentru autoritățile administrației publice și instituțiile publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 247/2002, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Nivelul cheltuielilor privind convorbirile telefonice, necesare pentru organizarea și desfășurarea activităților specifice ale Oficiului Central de Stat pentru Probleme Speciale, stabilit potrivit dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 80/2001 privind stabilirea unor normative de

cheltuieli pentru autoritățile administrației publice și instituțiile publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 247/2002, cu modificările și completările ulterioare, se majorează cu 40%, cu obligația încadrării în cheltuielile bugetare aprobate.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Șeful Oficiului Central de Stat pentru Probleme Speciale,

Petru Pană

p. Ministrul finanțelor publice,
Doina-Elena Dascălu,
secretar de stat

București, 9 iunie 2005.
Nr. 531.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN

privind reglementarea achiziției energiei electrice aferente consumului propriu tehnologic în rețelele de transport și distribuție

În temeiul art. 9 alin. (6) și (7), al art. 11 alin. (1) și alin. (2) lit. a) și i), al art. 34 alin. (1), (2) și (3), al art. 37 alin. (2) și al art. 38 alin. (1) lit. a) din Legea energiei electrice nr. 318/2003, având în vedere referatul de aprobare întocmit de Departamentul funcționare și dezvoltare piață de energie, în conformitate cu prevederile Procesului-verbal al ședinței Comitetului de reglementare al Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei din data de 14 iunie 2005,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite următorul ordin:

Art. 1. — Începând cu data de 1 iulie 2005, se reglementează achiziția energiei electrice aferente consumului propriu tehnologic în rețelele de transport și distribuție.

Art. 2. — Producătorii care furnizează energie electrică pentru acoperirea consumului propriu tehnologic în rețele electrice, cantitățile și tarifele corespunzătoare se stabilesc prin decizie a președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei.

Art. 3. — (1) Profilarea orară a energiei electrice aferente consumului propriu tehnologic în rețelele de transport și distribuție se realizează de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei pe baza datelor transmise de Compania Națională de Transport al Energiei

Electrice „Transelectrica” — S.A. și, respectiv, de societățile titulare de licență de distribuție și contracte de concesiune.

(2) Prețurile utilizate în contractele de achiziție a energiei electrice aferente consumului propriu tehnologic în rețelele de transport și distribuție sunt cele utilizate la achiziția energiei electrice destinate consumatorilor finali captivi.

Art. 4. — (1) Agenții economici din sectorul energiei electrice vor asigura respectarea prevederilor prezentului ordin.

(2) Departamentele de specialitate din cadrul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei vor urmări modul de aplicare a prevederilor prezentului ordin.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data de 1 iulie 2005.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,
Nicolae Opriș

București, 14 iunie 2005.
Nr. 25.

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN**pentru modificarea Ordinului președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 40/2004 privind aprobarea Contractului-cadru pentru prestarea serviciului de transport, a serviciilor de sistem și de administrare a pieței angro de energie electrică dintre Compania Națională de Transport al Energiei Electrice „Transelectrica” — S.A. și [Client]**

În temeiul art. 9 alin. (6) și (7), al art. 11 alin. (2) lîf. f), al art. 28 și al art. 32—34 din Legea energiei electrice nr. 318/2003,

având în vedere referatul de aprobare prezentat de Departamentul infrastructură și autorizare, în conformitate cu prevederile Procesului-verbal al ședinței Comitetului de reglementare al Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei din data de 14 iunie 2005,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite următorul ordin:

Art. I. — Literalele a) și g) ale articolului 2 din Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 40/2004 privind aprobarea Contractului-cadru pentru prestarea serviciului de transport, a serviciilor de sistem și de administrare a pieței angro de energie electrică dintre Compania Națională de Transport al Energiei Electrice „Transelectrica” — S.A. și [Client], publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.271 din 29 decembrie 2004, se modifică și vor avea următorul conținut:

„a) producători, pentru energia electrică livrată din centralele cu capacitatea instalată mai mare de 10 MW, racordate la rețeaua de transport și la rețeaua de distribuție, pentru serviciul de transport — componenta de introducere a energiei electrice în rețeaua de transport;

g) consumatori eligibili care la data publicării prezentului ordin au semnat contracte de transport al energiei electrice — componenta de introducere și/sau de preluare a energiei electrice din rețeaua de transport, după caz, serviciile de sistem și de administrare a pieței angro de energie electrică.”

Art. II. — În anexa nr. 2 punctele A (1) și A (2) din Contractul-cadru pentru prestarea serviciului de transport, a serviciilor de sistem și de administrare a pieței angro de energie electrică dintre Compania Națională de Transport al Energiei Electrice „Transelectrica” — S.A. și [Client] se modifică definițiile Q_{livrat} și Q_{livrat}^m , care vor avea următorul conținut:

„ Q_{livrat} este energia electrică livrată în rețelele de transport și distribuție, în anul anterior de derulare a contractului, de clienții cu care Compania Națională de Transport al Energiei Electrice «Transelectrica» — S.A. a avut încheiate contracte de transport. În cazul producătorilor se consideră doar energia electrică livrată din centralele cu capacitatea instalată mai mare de 10 MW.

Q_{livrat}^m este energia electrică livrată în rețelele de transport și distribuție, în luna m de derulare a contractului, de clienții cu care Compania Națională de Transport al Energiei Electrice «Transelectrica» — S.A. are încheiate contracte de transport. În cazul producătorilor se consideră doar energia electrică livrată din centralele cu capacitatea instalată mai mare de 10 MW.”

Art. III. — Începând cu data de 1 iulie 2005, contractele de transport al energiei electrice existente se vor modifica sau vor înceta, după caz, astfel încât să fie respectate prevederile prezentului ordin.

Art. IV. — Compania Națională de Transport al Energiei Electrice „Transelectrica” — S.A. și participanții la piața de energie electrică vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. V. — Departamentele de specialitate din cadrul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei vor urmări respectarea prevederilor prezentului ordin de către entitățile implicate.

Art. VI. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,
Nicolae Opreș

București, 14 iunie 2005.

Nr. 27.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
IBAN: RO75RNCB510100000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”



5 948368 032583